

Αρείου Πάγου 776/2010 (Β1, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ)

Πηγή: <http://www.areiospagos.gr/>

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ Β1' Πολιτικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Ηλία Γιαννακάκη, Αντιπρόεδρο Αρείου Πάγου, Σπυρίδωνα Ζιάκα, Παναγιώτη Κομνηνάκη, Ανδρέα Δουλγεράκη και Νικόλαο Πάσσο, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 16 Μαρτίου 2010, με την παρουσία και του γραμματέα Αθανασίου Λιάπη, για να δικάσει μεταξύ:

Του καλούντος - αναιρεσείοντος: Ψ, κατοίκου Εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Ηλία Χαλιακόπουλο, ο οποίος δήλωσε στο ακροατήριο ότι ο αναιρεσείων παραιτείται από τα δικόγραφα αναίρεσης και προσθέτων λόγων του ως προς τους 2η, 3ο, 4η και 5ο των αναιρεσιβλήτων.

Των καθ' ων η κλήση - αναιρεσιβλήτων: 1) Χ1, χήρας Ζ, κατοίκου ..., ατομικά και ως ασκούσας τη γονική μέριμνα των δύο ανηλίκων τέκνων της Β1 και Β2, η οποία παραστάθηκε με την πληρεξούσια δικηγόρο της Χαρίκλεια Πέππα, 2) ναυτικής εταιρείας με την επωνυμία "Φ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ", που εδρεύει στη ... και εκπροσωπείται νόμιμα, 3) Χ3, κατοίκου ..., 4) Χ4, κατοίκου... και 5) Χ5, κατοίκου Οι 2η, 3ος, 4η και 5ος των αναιρεσιβλήτων δεν παραστάθηκαν, ούτε εκπροσωπήθηκαν στο ακροατήριο.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 10-2-2006 αγωγή της ήδη 1ης αναιρεσίβλητης, που κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Πειραιώς. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 4961/2006 του ίδιου Δικαστηρίου και 3/2009 του Εφετείου Πειραιώς. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζήτησε ο αναιρεσείων με την από 19-2-2009 αίτησή του και τους από 9-3-2009 και 9-10-2009 πρόσθετους λόγους.

Εκδόθηκε η 2324/2009 απόφαση του Αρείου Πάγου, η οποία κήρυξε τη συζήτηση απαράδεκτη. Η υπόθεση επανέρχεται για συζήτηση με την από 12-1-2010 κλήση του καλούντος.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο Εισηγητής Αρεοπαγίτης Νικόλαος Πάσσοσ διάβασε την από 6-11-2009 έκθεσή του, με την οποία εισηγήθηκε την απόρριψη του λόγου του κυρίου δικογράφου της αίτησης αναίρεσης ως προς όλους τους αναιρεσιβλήτους και την μερική παραδοχή, κατά τα ειδικότερα στο αιτιολογικό εκτιθέμενα, των από 9-3-2009 και 9-10-2009 προσθέτων λόγων αναίρεσης, μόνον ως προς την πρώτη αναιρεσίβλητη, την απόρριψη δε αυτών ως προς τους λοιπούς.

Ο πληρεξούσιος του αναιρεσείοντος ζήτησε την παραδοχή της αιτήσεως και των προσθέτων λόγων, η πληρεξούσια της 1ης αναιρεσίβλητης την απόρριψή τους, καθένας δε την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Από τις διατάξεις των άρθρων 294, 295§1, 296, 297, 299 και 495§1 ΚΠολΔ, που εφαρμόζονται, σύμφωνα με το άρθρο 573§1 του ίδιου κώδικα, και στη διαδικασία της δίκης για την αναίρεση, προκύπτει ότι η παραίτηση από το δικόγραφο του ένδικου μέσου της αναίρεσης που έχει ασκηθεί, άρα και των προσθέτων λόγων αναίρεσης, ολική ή μερική (και ειδικότερα ως προς ορισμένους μόνο αναιρεσιβλήτους), μπορεί να γίνει, χωρίς συναίνεση του αντιδίκου του παραιτουμένου, πριν από την έναρξη της

προφορικής συζήτησης της υπόθεσης ή με δικόγραφο που επιδίδεται στον αντίδικο του παραιτουμένου ή με δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά, είτε από τον ίδιο τον διάδικο είτε από τον κατ' αρθ. 96 ΚΠολΔ πληρεξούσιο δικηγόρο του, ο οποίος μάλιστα δεν απαιτείται να έχει ειδική προς τούτο (για την παραίτηση από το δικόγραφο) πληρεξουσιότητα (αφού αυτή κατ' αρθ. 98 ΚΠολΔ απαιτείται για την παραίτηση από το σχετικό δικαίωμα), αρκούσης και της γενικής (αρθ. 94§1,96§1ΚΠολΔ). Η νομότυπη ως άνω παραίτηση έχει ως συνέπεια ότι η αναίρεση και οι πρόσθετοι λόγοι θεωρούνται ότι δεν ασκήθηκαν και επιφέρει αντίστοιχη (ανάλογη με το περιεχόμενο και την έκταση της) κατάργηση της δίκης, ενώ εξάλλου ειδικότερα η παραίτηση που γίνεται κατά την συζήτηση με δήλωση καταχωριζόμενη στα πρακτικά είναι έγκυρη, έστω και αν ο αναιρεσίβλητος, στον οποίο αφορά, δεν συμμετέχει, ούτε κλητεύθηκε να παραστεί στην συζήτηση, μη δημιουργούμενου στην τελευταία περίπτωση απαραδέκτου της συζήτησης κατ' αρθ. 576§3 ΚΠολΔ λόγω μη κλήτευσης του. Στην προκειμένη περίπτωση, πριν από την έναρξη της προφορικής συζήτησης της υπόθεσης, φερομένης και πάλι ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου με την από 12-1-2010 κλήση του αναιρεσιόνοτου ύστερα από κήρυξη अपαράδεκτης (με την 2324/2009 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου) της συζήτησης κατά την αρχικά ορισθείσα δικάσιμο της 17-11-2009, ο αναιρεσιών με καταχωρισθείσα στα πρακτικά δήλωση του έχοντος σχετική προς τούτο (γενική) πληρεξουσιότητα δικηγόρου του (με αριθ. 719/2009 πληρεξούσιο της συμβολαιογράφου Χαλκίδας Π. Καρρά) παραιτήθηκε από τα δικόγραφα της αίτησης αναίρεσης και των από 9-3-2009 και 9-10-2009 προσθέτων λόγων αναίρεσης ως προς τους 2η (Φ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ), 3° Χ3, 4η Χ4 και 5° Χ5 αναιρεσιβλήτους εναγομένους, ως προς τους οποίους, επομένως, θεωρούνται ότι δεν ασκήθηκαν και πρέπει να κηρυχθεί καταργημένη η δίκη.

II.(A) Κατά την διάταξη του αρθ. 559 αριθ. 1 ΚΠολΔ λόγος αναίρεσης για παραβίαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου ιδρύεται, εάν αυτός εφαρμοσθεί, αν και κατά τις σχετικές παραδοχές της απόφασης του δικαστηρίου της ουσίας δεν υπάρχουν οι πραγματικές προϋποθέσεις εφαρμογής του ή αντίθετα, όταν δεν εφαρμοσθεί, μολονότι κατά τις παραδοχές αυτές, συντρέχουν οι πραγματικές προϋποθέσεις εφαρμογής του ή εφαρμοσθεί εσφαλμένα, η δε παραβίαση εκδηλώνεται είτε με ψευδή ερμηνεία, είτε με κακή εφαρμογή, δηλ. με εσφαλμένη υπαγωγή. Περαιτέρω, κατά την διάταξη του αρθ. 559 αριθ. 19 ΚΠολΔ αναίρεση επιτρέπεται και εάν η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση και ιδίως εάν δεν έχει καθόλου αιτιολογίες ή έχει αιτιολογίες αντιφατικές ή ανεπαρκείς σε ζητήματα που ασκούν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης. Από την ως άνω διάταξη προκύπτει, ότι ο προβλεπόμενος απ' αυτήν λόγος αναίρεσης ιδρύεται, όταν στην ελάχιστονα πρόταση του νομικού συλλογισμού δεν εκτίθενται πραγματικά περιστατικά (έλλειψη αιτιολογίας) ή τα εκτιθέμενα δεν καλύπτουν όλα τα στοιχεία που απαιτούνται με βάση το πραγματικό του εφαρμοστέου κανόνα δικαίου για την επέλευση της έννομης συνέπειας που απαγγέλθηκε ή την άρνηση της, ενώ ειδικότερα αντίφαση στις αιτιολογίες υπάρχει, όταν δεν προκύπτει από την απόφαση ποια πραγματικά περιστατικά δέχθηκε αυτή, ώστε σε συνδυασμό με το διατακτικό της να κριθεί περαιτέρω, αν στην συγκεκριμένη περίπτωση συνέτρεχαν τα στοιχεία για την εφαρμογή της διάταξης που εφαρμόσθηκε. Ελλείψεις, όμως, αναγόμενες στην εκτίμηση των αποδείξεων και ειδικότερα στην ανάλυση, στάθμιση και αιτιολόγηση του αποδεικτικού πορίσματος, εφόσον τούτο εκτίθεται σαφώς, δεν θεμελιώνουν τον αναιρετικό αυτόν λόγο, καθόσον μόνο το τί αποδείχθηκε ή δεν αποδείχθηκε είναι ανάγκη να εκτίθεται στην απόφαση πλήρως και σαφώς και όχι γιατί αποδείχθηκε ή δεν αποδείχθηκε. (B) Όπως προκύπτει από τον συνδυασμό των διατάξεων των αρθ. 84, 105 και 106 του κυρωθέντος με το νόμο 3816/1958 Κώδικα Ιδιωτικού Δικαίου (ΚΙΝΔ) γίνεται διάκριση μεταξύ των εννοιών της πλοιοκτησίας, της κυριότητας πλοίου και του εφοπλισμού. Η πλοιοκτησία υποδηλώνει κυριότητα και εφοπλισμό, έτσι ώστε όταν τα στοιχεία αυτά αποχωρίζονται να υπάρχει αφενός κυριότητα του πλοίου και αφετέρου εφοπλισμός. Επομένως, δεν είναι κατά νόμον δυνατή η σύγχρονη επί του

ιδίου πλοίου ύπαρξη πλοιοκτήτη και εφοπλιστή. Ειδικότερα, κατά την έννοια των αρθ. 105 και 106 Κ.Ι.Ν.Δ. εφοπλιστής είναι αυτός που εκμεταλλεύεται για τον εαυτό του πλοίο που ανήκει κατά κυριότητα σε άλλον. Η εκμετάλλευση μπορεί να στηρίζεται σε έννομη σχέση, εμπράγματη ή ενοχική (επικαρπία, μίσθωση κλπ.) είτε σε απλή πραγματική κατάσταση. Βασική, πάντως, προϋπόθεση του εφοπλισμού είναι ότι ο εφοπλιστής έχει την βούληση ν' ασκεί και ασκεί για λογαριασμό του τη ναυτιλιακή επιχείρηση που συγκροτεί το πλοίο και εκτός από την απόλαυση των κερδών επωμίζεται απεριόριστα και τον οικονομικό κίνδυνο από την εκμετάλλευση του. Εξάλλου, σύμφωνα με τις πιο πάνω διατάξεις ο εφοπλιστής οφείλει να δηλώσει στην λιμενική αρχή του τόπου νηολόγησης του πλοίου, από κοινού με τον κύριο του πλοίου, ότι ο πρώτος θα εκμεταλλεύεται τούτο για δικό του λογαριασμό. Εάν η δήλωση παραλειφθεί, παράγεται μαχητό τεκμήριο ότι ο κύριος του πλοίου εκμεταλλεύεται αυτό για δικό του λογαριασμό, ότι είναι δηλ. πλοιοκτήτης, το τεκμήριο, όμως, αυτό είναι, όπως προαναφέρθηκε, μαχητό και μπορεί ν' αποκρουσθεί από εκείνον που έχει συμφέρον, αν αυτός αποδείξει την εκμετάλλευση του πλοίου από τρίτο, είναι δε ζήτημα πραγματικό σε κάθε περίπτωση, ποιος πραγματικά έχει την εκμετάλλευση του πλοίου, δηλ. ο κύριος αυτού ή τρίτος, οπότε υφίσταται εφοπλισμός. Περαιτέρω από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 84 εδ. β', 86, 105, 106 του ΚΙΝΔ, 914 και 922 ΑΚ προκύπτει ότι ο πλοιοκτήτης ή ο εφοπλιστής (προστήσας) ευθύνονται για τις αδικοπραξίες που διέπραξε ο πλοίαρχος ή το πλήρωμα (προστηθέντες) κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας που τους έχει ανατεθεί, όταν η αδικοπραξία βρίσκεται σε εσωτερική αιτιώδη σχέση με αυτήν. Στην προκειμένη περίπτωση το Εφετείο Πειραιά κρίνοντας σε δεύτερο βαθμό επί αγωγής της ήδη πρώτης αναιρεσίβλητης, ατομικά και για λογαριασμό των δύο ανηλίκων τέκνων της, στρεφόμενης κατά του τώρα αναιρεσειόντος και των λοιπών αρχικά αναιρεσιβλήτων (ως προς τους οποίους ο αναιρεσειών παραιτήθηκε ως άνω από τα δικόγραφα της αναίρεσης και των προσθέτων λόγων), με την οποία ζητούσε να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να καταβάλουν, κάθε ένας εις ολόκληρο, τ' αναφερόμενα εκεί ποσά ως χρηματική ικανοποίηση για ψυχική οδύνη κλπ. λόγω αδικοπραξίας (ναυτικού εργατικού ατυχήματος), δέχθηκε με την προσβαλλομένη 3/2009 απόφαση του και όπως απ' αυτήν προκύπτει, μεταξύ άλλων που δεν ενδιαφέρουν εδώ, ότι με σύμβαση ναυτικής εργασίας που καταρτίσθηκε περί τα μέσα Οκτωβρίου 2004 μεταξύ του Ζ, συζύγου της ενάγουσας-και ήδη αναιρεσίβλητης-και πατέρα των τελούντων υπό την γονική μέριμνα αυτής δύο ανηλίκων τέκνων της, και της (αρχικά 1ης εναγομένης) ναυτικής εταιρείας με την επωνυμία "Φ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ", κυρίας του με ελληνική σημαία Φ|Γ πλοίου Α..., ο ως άνω Ζ ναυτολογήθηκε την 13-11-2004 για να εργασθεί στο πλοίο αυτό με την ειδικότητα του βοηθού μαγείρου, ότι την 19-11-2004 και περί ώρα 03.00' το ως άνω φορτηγό πλοίο με πλοίαρχο τον (3° αρχικά εναγόμενο) Χ3 προσέκρουσε στην βραχονησίδα ... με αποτέλεσμα την βύθιση του και τον θάνατο από πνιγμό του ως άνω ναυτικού Ζ, ότι κατά την διάρκεια της ναυτολόγησης αυτού και τον χρόνο του ναυαγίου τον εφοπλισμό του πλοίου Α...(όπως και των φορτηγών πλοίων Α... και Α...

II) ασκούσε ο (2ος) εναγόμενος (και ήδη αναιρεσειών) Ψ, πρόεδρος του ΔΣ, νόμιμος εκπρόσωπος, διαχειριστής, ιδρυτής και κύριος ή αποκλειστικός μέτοχος των εταιρειών Φ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ, ιδιοκτήτριας του ως άνω πλοίου Α...(1ης εναγομένης), Δ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ, ιδιοκτήτριας του πλοίου Α... και διαχειρίστριας όλων των παραπάνω πλοίων, και Α... ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ, ιδιοκτήτριας του πλοίου Α..., συγκεκριμένα δε ο αναιρεσειών έχει στη ΝΕ Φ 2250 μετοχές επί συνόλου 3000, είναι μοναδικός μέτοχος στη ΝΕ Α... και έχει το 50% των μετοχών της Δ ΝΕ, ότι οι τρεις ως άνω εταιρείες έχουν την ίδια διεύθυνση, κοινά τηλέφωνα κλπ. και υπαλλήλους γραφείων, την ίδια δε διεύθυνση έχει και ο αναιρεσειών, ενώ μέλη του ΔΣ είναι άνθρωποι της απόλυτης εμπιστοσύνης του ή μέλη της οικογένειάς του, ότι ναι μεν αυτός (2ος εναγόμενος-αναιρεσειών) δεν είχε προβεί στην δήλωση του αρθ. 105 ΚΙΝΔ από κοινού με την κυρία του πλοίου (αρχικά 2η αναιρεσίβλητη) Φ ΝΕ ότι

αυτός θα εκμεταλλεύεται το πλοίο για δικό του λογαριασμό, με συνέπεια η ως άνω εταιρεία να θεωρείται πλοιοκτήτρια, πλην όμως αυτός προέβαινε σε όλες τις συναφείς με την εκμετάλλευση του πλοίου διαχειριστικές πράξεις, ελάμβανε όλες τις αποφάσεις και είχε την βούληση ν' ασκεί και ασκούσε για δικό του αποκλειστικό λογαριασμό και με την ιδιότητα του εφοπλιστή τη ναυτική επιχείρηση που συγκροτούσε το πιο πάνω πλοίο και εκτός από την απόλαυση των κερδών επωμιζόταν και τον οικονομικό κίνδυνο από την εκμετάλλευση του, ειδικότερα δε αναλάμβανε προσωπικά και απεριόριστα τον κίνδυνο των οικονομικών υποχρεώσεων του πιο πάνω πλοίου, προσελάμβανε το πλήρωμα, ελάμβανε όλες τις αποφάσεις και είχε άμεση γνώση όλων των προβλημάτων του πλοίου, αυτός ήταν εκείνος που θα μπορούσε να δώσει λύση και σ' αυτόν απευθύνονταν ο πλοίαρχος και ο Α' μηχανικός και τα λοιπά μέλη του πληρώματος, όταν υπήρχε κάποιο σοβαρό θέμα στο πλοίο και εμφανιζόταν ως λαμβάνων όλες τις κρίσιμες αποφάσεις για την επιχειρηματική δραστηριότητα των εταιρειών και των πλοίων του, αποφάσιζε την αγοραπωλησία πλοίων, διαπραγματευόταν την χορήγηση δανείων, παρέσχε προσωπικές εγγυήσεις κατά την δανειοδότηση των άνω εταιρειών από την Αγροτική Τράπεζα, εξόφλησε δάνεια των εταιρειών Φ και Δ, για τα οποία εγγυήθηκε προσωπικά, πρότεινε συμβιβασμούς, συμμετέχει στις αρχαιρεσίες της Ένωσης Εφοπλιστών Φορτηγών Πλοίων, η πρόσληψη του ναυτικού Ζ έγινε τυπικά από την προαναφερθείσα ιδιοκτήτρια εταιρεία Φ, ουσιαστικά όμως απ' αυτόν, αυτός εμφανίστηκε μετά το ναυάγιο και έκανε δηλώσεις στα ΜΜΕ σχετικά με τις συνθήκες αυτού, είναι το πρώτο πρόσωπο που ειδοποίησε ο πλοίαρχος Χ3ς αμέσως μετά το ναυάγιο, έκανε όλες τις διαπραγματεύσεις για την καταβολή της ασφαλιστικής αποζημίωσης από την βύθιση του ως άνω πλοίου Α... ύψους 946,563,30 δολ. ΗΠΑ, μέρος της οποίας αποδόθηκε εις χείρας του, ενώ με το υπόλοιπο ποσό εξοφλήθηκε ολοσχερώς δάνειο της εταιρείας Φ ΝΕ, στο οποίο ήταν εγγυητής, και δόση του δανείου της εταιρείας Δ, στο οποίο επίσης ήταν εγγυητής, και αναλυτικά ποσό 350.0006 από την ασφαλιστική αποζημίωση κατατέθηκε την 19-7-2005 σε προθεσμιακή κατάθεση σε λογαριασμό ταμειευτηρίου στο όνομα αυτού και της συζύγου του, από το οποίο εξοφλήθηκε την 14-9-2005 δάνειο της Φ ΝΕ 342.729,236 ενώ το υπόλοιπο ποσό (7845€) αποδόθηκε εις χείρας του, ότι την προπεριγραφείσα δραστηριότητα είχε αναπτύξει ο 2ος εναγόμενος αναιρεσείων όχι απλώς ως πρόεδρος του ΔΣ, νόμιμος εκπρόσωπος, διαχειριστής και μέτοχος των παραπάνω εταιρειών αλλά ως εκμεταλλεούμενος το πλοίο Α... δι' ίδιον όφελος αλλά και για λογαριασμό της πρώτης εναγομένης, 2ης αναιρεσίβλητης, η οποία εφέρετο τυπικά ως πλοιοκτήτρια, έχοντας έτσι αποκτήσει την ιδιότητα του εφοπλιστή του ως άνω πλοίου, και ότι η βύθιση του πλοίου αυτού και ο πνιγμός του ναυτικού Ζ οφείλεται σε υπαιτιότητα, κατά τα ειδικότερα εκεί εκτιθέμενα, των προστηθέντων από την ιδιοκτήτρια του πλοίου Φ ΝΕ, και τον "εν τοις πράγμασι" εφοπλιστή αναιρεσείοντα, πλοίαρχου Χ3 και ανθυποπλοίαρχου Χ4, με βάση δε τις παραδοχές αυτές και μετ' εξαφάνιση της απόφασης του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου υποχρέωσε τον αναιρεσείοντα να καταβάλει τ' αναφερόμενα εκεί ποσά, εις ολόκληρο με τα ως άνω φυσικά πρόσωπα, στην πρώτη αναιρεσίβλητη ατομικά και για λογαριασμό των ανηλίκων τέκνων της. Με την κρίση του αυτή το Εφετείο : (Α) Ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε τις ουσιαστικού δικαίου διατάξεις των άρθρων 84, 105 και 106 του κυρωθέντος με το ν. 3816/1958 Κώδικα Ιδιωτικού Ναυτικού Δικαίου (ΚΙΝΔ), ως προς την έννοια του εφοπλισμού και την ιδιότητα του αναιρεσείοντος ως εφοπλιστή του ως άνω πλοίου, με βάση τα γενόμενα δεκτά πραγματικά περιστατικά, ευθυνόμενου, άρα, για τις αδικοπράξεις του πλοίαρχου και των μελών του πληρώματος ως προστηθέντων αυτού, ενώ ουδόλως παραβίασε τις διατάξεις των αρθ. 5 παρ. 1, 12 παρ. 1 και 3, 25 παρ. 1γ του Συντάγματος, 281 ΑΚ, 41 παρ. 2 ν. 959/1979 σχετικά με την αυτοτέλεια του νομικού προσώπου, καθόσον δεν δέχθηκε, όπως υπολαμβάνει ο αναιρεσείων, άρση της αυτοτέλειας του νομικού προσώπου της ναυτικής εταιρείας Φ ΝΕ (αρχικά 2ης αναιρεσίβλητης), αλλά μόνον ότι αυτή, κατ' ανατροπή του σχετικού μαχητού τεκμηρίου, ήταν απλώς κυρία του πλοίου και ο αναιρεσείων εφοπλιστής

αυτού, κρίση η οποία ουδόλως προϋποθέτει και την παραδοχή της άρσης (παραμερισμού) της αυτοτέλειας του νομικού προσώπου της ως άνω εταιρείας, συνδεδεμένης (άρσης της αυτοτέλειας) μόνο με την μη γενομένη δεκτή από το Εφετείο κτήση από τον αναιρεσιόντα της ιδιότητας του πλοιοκτήτη. Επομένως, πρέπει ν' απορριφθούν ως αβάσιμοι ο μοναδικός λόγος του κυρίου δικογράφου της αναίρεσης από το αρθ. 559 αριθ. 1 ΚΠολΔ, καθώς και οι από 9-10-2009 πρόσθετοι λόγοι κατά το αντίστοιχο μέρος του α' σκέλους τους, με το οποίο αποδίδεται στην προσβαλλομένη απόφαση η αυτή πλημμέλεια από την ίδια διάταξη. (B) Διέλαβε στην αναιρεσιβαλλομένη απόφαση του πλήρεις, σαφείς και χωρίς αντιφάσεις αιτιολογίες σε ζήτημα που ασκεί ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης, δηλ. την ιδιότητα του αναιρεσιόντος ως εφοπλιστή του ως άνω πλοίου και επομένως πρέπει ν' απορριφθούν οι πρόσθετοι λόγοι αναίρεσης από 9-3-2009 και 9-10-2009 (κατά τα λοιπά) από τον αριθμό 19 του αρθ. 559 ΚΠολΔ. Ειδικότερα και πλέον συγκεκριμένα :

(1) Δεν δημιουργείται ασάφεια και αντίφαση από την παραδοχή, ότι ο αναιρεσιών προέβαινε σε όλες τις περιγραφόμενες ως άνω συναφείς με την εκμετάλλευση του πλοίου και δηλωτικές εφοπλισμού διαχειριστικές πράξεις, ελάμβανε όλες τις αποφάσεις και είχε την βούληση να ασκεί και ασκούσε για δικό του αποκλειστικά λογαριασμό και με την ιδιότητα του εφοπλιστή τη ναυτική επιχείρηση που συγκροτούσε το πιο πάνω πλοίο, και την διαλαμβανομένη στην συνέχεια, μετά την αναλυτική έκθεση των ενεργειών του ενάγοντος που στοιχειοθετούν την έννοια του εφοπλισμού, παραδοχή ότι την δραστηριότητα αυτή είχε αναπτύξει ο αναιρεσιών όχι απλώς ως Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου, νόμιμος εκπρόσωπος, διαχειριστής και μέτοχος των παραπάνω εταιρειών του αλλά ως εκμεταλλεούμενος το πλοίο Α... δι' ίδιον όφελος αλλά και για λογαριασμό της εταιρείας Φ ΝΕ, η οποία τυπικά εφέρετο ως πλοιοκτήτρια, ήταν όμως απλώς κυρία του πλοίου, αφού από όλο το προεκτεθέν, κατά τις ενδιαφέρουσες εδώ παραδοχές, περιεχόμενο της αναιρεσιβαλλομένης χωρίς αμφιβολία προκύπτει ότι έγινε δεκτό ότι τις πράξεις αυτές, που συνιστούν πράγματι την έννοια του εφοπλισμού, ενεργούσε ο αναιρεσιών ως εφοπλιστής, ιδιότητα που κατ' επανάληψη και με σαφήνεια του αποδίδεται, ενώ επίσης ρητά γίνεται δεκτό ότι η ως άνω εταιρεία ήταν απλώς κυρία του πλοίου, και κατά συνέπεια πρέπει ν' απορριφθούν ως αβάσιμοι οι πρόσθετοι λόγοι αναίρεσης από 9-3-2009 κατά τα σκέλη του γ' (για την φερομένη ως δημιουργούμενη ασάφεια και αντιφατικότητα ως προς όλες τις πράξεις εφοπλισμού από την προδήλως απλά εσφαλμένη ως άνω διατύπωση), β' και ε' και από 9-10-2009 ως προς το γ' σκέλος του και κατά τα σχετικά μέρη του (ως προς την έλλειψη και αντιφατικότητα των αιτιολογιών για τις αναφερόμενες σε όλα αυτά μερικότερες πράξεις εφοπλισμού). Ο αυτός από 9-3-2009 πρόσθετος λόγος αναίρεσης ειδικά κατά το με στοιχ. α' σκέλος του, σύμφωνα με το οποίο δημιουργείται ασάφεια και αντίφαση από το γεγονός ότι έγινε δεκτό ότι ο αναιρεσιών ήταν κύριος ή αποκλειστικός μέτοχος της εταιρείας Φ ΝΕ και στην συνέχεια ότι συγκεκριμένα αυτός είχε 2250 μετοχές αυτής επί συνόλου 3000, πρέπει ν' απορριφθεί, διότι η παραδοχή αυτή δεν έχει ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης, με την έννοια ότι αφορά την, μη γενομένη δεκτή με την προσβαλλομένη απόφαση, άρση της αυτοτέλειας του νομικού προσώπου της ως άνω εταιρείας και την κτήση από τον αναιρεσιόντα της ιδιότητας του πλοιοκτήτη. (2) Δεν δημιουργείται αντίφαση από τις παραδοχές αφενός ότι ο Ζ ναυτολογήθηκε στο ως άνω πλοίο με σύμβαση ναυτικής εργασίας που καταρτίσθηκε μεταξύ αυτού και της κυρίας του πλοίου και αφετέρου ότι η πρόσληψη του έγινε τυπικά μεν από την ιδιοκτήτρια του πλοίου, ουσιαστικά όμως από τον αναιρεσιόντα (ως πραγματικό εφοπλιστή), καθόσον γίνεται σαφής διάκριση μεταξύ τυπικής και ουσιαστικής (πραγματικής) πρόσληψης και επομένως ο ίδιος από 9-3-2009 πρόσθετος λόγος κατά το δ' σκέλος του είναι αβάσιμος, όπως και ο από 9-10-2009 πρόσθετος λόγος κατά το β' σκέλος του και κατά το πρώτο μέρος αυτού. Συναφώς προς το ζήτημα αυτό προβάλλεται με το δεύτερο μέρος του ως άνω με στοιχ. β' σκέλους του από 9-10-2009 προσθέτου λόγου ότι είναι αντιφατική με το γεγονός της υπογραφής της σύμβασης πρόσληψης του Ζ από την ως άνω εταιρεία η σκέψη της προσβαλλομένης

απόφασης ότι απόδειξη του γεγονότος της σύναψης της σύμβασης πρόσληψης ουσιαστικά και για λογαριασμό του αναιρεσειόντος συνιστά δήθεν η κατάθεση του ενώπιον της ανακρίτριας ... την 16-1-2007, από την οποία, όμως, ουδόλως προκύπτει, κατά τον αναιρεσειόντα, ότι η σύμβαση ναυτικής εργασίας με τον Ζ συνήφθη ουσιαστικά από τον ίδιο ως εκμεταλλευόμενο το πλοίο και δήθεν τυπικά από την εταιρεία Φ ΝΕ. Ο λόγος αυτός κατά το μέρος τούτο είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος, διότι πλήττει την εκτίμηση των αποδείξεων και δη την αιτιολόγηση του σαφώς διατυπωμένου αποδεικτικού πορίσματος. (3) Το α' σκέλος των από 9-10-2009 προσθέτων λόγων και κατά το μέρος του, με το οποίο προβάλλεται η έλλειψη αιτιολογίας ως προς το αναγκαίο στοιχείο για την θεμελίωση του μαχητού τεκμηρίου του εφοπλισμού, της κατάχρησης δηλ. της νομικής προσωπικότητας της εταιρείας Φ ΝΕ από τον αναιρεσειόντα με τον δόλο την μόνιμης αποφυγής εκπλήρωσης των υποχρεώσεων του, ερείδεται σε εσφαλμένη προϋπόθεση και πρέπει ν' απορριφθεί, διότι, όπως προαναφέρθηκε, για την ύπαρξη εφοπλισμού στο πρόσωπο του αναιρεσειόντος δεν απαιτείται συγχρόνως και παραδοχή κατάχρησης της νομικής προσωπικότητας της φερομένης ως πλοιοκτήτριας εταιρείας. Τέλος, το με στοιχ. γ' σκέλος των από 9-10-2009 προσθέτων λόγων κατά το μέρος του που αφορά την ανεπάρκεια εν γένει ως προς την αιτιολόγηση του πορίσματος για την ιδιότητα του αναιρεσειόντος ως εφοπλιστή ως προς επί μέρους πράξεις διαχείρισης και εκμετάλλευσης του πλοίου πρέπει ν' απορριφθεί, διότι πλήττει απαραδέκτως την εκτίμηση των αποδείξεων και την αιτιολόγηση του αποδεικτικού πορίσματος. Σύμφωνα με όλα τα παραπάνω πρέπει ν' απορριφθούν κατά τα λοιπά, καθόσον μέρος τους δηλ. αφορούν την πρώτη αναιρεσίβλητη, η κρινόμενη αίτηση αναίρεσης και οι επ' αυτής πρόσθετοι λόγοι και να καταδικασθεί ο αναιρεσειών στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσίβλητης αυτής, κατά τα ειδικότερα στο διατακτικό οριζόμενα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Κηρύσσει καταργημένη την δίκη ως προς τους αναιρεσιβλήτους 2η (Φ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ), 3ο Χ3, 4η Χ4 και 5ο Χ5.

Απορρίπτει την από 19-2-2009 αίτηση του Ψ και τους επ' αυτής από 9-3-2009 και 9-10-2009 πρόσθετους λόγους για αναίρεση της 3/2009 απόφασης του Εφετείου Πειραιά ως προς την 1η αναιρεσίβλητη Χ1 (ατομικά και ως ασκούσα την γονική μέριμνα των ανηλίκων τέκνων της Β1 και Β2).

Καταδικάζει τον αναιρεσειόντα στα δικαστικά έξοδα της ως άνω αναιρεσίβλητης, τα οποία ορίζει σε χίλια οκτακόσια (1800) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 15 Απριλίου 2010. Και

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριό του στις 4 Μαΐου 2010.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ